

((به نام خداوندی که تمام پیامبران را برای مهربانی میان ملت ها ارسال نمود))

خدمت ریاست محترم سازمان ملل جناب آقای بان کی مون

از زمانی که شنیدیم سازمانی وجود دارد که جلوی جنگ و تجاوز را می گیرد خیالمان راحت شد ولی هر روز اخبار را که گوش می کنیم می بینیم در هر گوشه ای از دنیا تعدادی از مردم به خاطر جنگ هایی که در کشورشان رخ می دهد کشته می شوند. ما بچه ها از کشتن انسان ها خیلی ناراحت می شویم. در کشتن انسان ها چه کسانی مقصر هستند؟ مگر همه ی ما بندگان یک خدا نیستیم؟ بعضی کشورها چون قدرت و پول دارند به دیگر کشورها زور می گویند و اگر حرفشان را گوش ندهند به آنها حمله می کنند. هر کسی را که دلشان بخواهد می کشند. هیچ کسی هم به آنها اعتراض نمی کند. بعد همه جا تبلیغ می کنند ما صلح طلب هستیم. چرا در دنیا این قدر تبعیض وجود دارد؟ یک روز در مدرسه به این فکرمی کردیم که چگونه می شود همه ی جنگ ها از بین برود؟ یک دفعه به فرمان رسیداگر تمام کارخانه های اسلحه سازی دنیا تبدیل به کارخانه های تولید غذا شوند دیگر در دنیا هیچ کسی احساس گرسنگی نمی کند. اگر تمام پولهایی را که هر سال در کشورها خرج مخارج نظامی می شود به مردم فقیر دنیا بدهند دیگر هیچ فقیری در دنیا نخواهد بود. اگر نیروهای سرباز و افسران نظامی به جای آماده شدن برای کشتن انسانها وقتشان را صرف ساختن خانه های مردم فقیر دنیا کنند دیگر هیچ کسی بی خانه نمی ماند. وقتی همه ی آدمها در دنیا وضع مالیشان خوب شود دیگر کسی دزدی نمی کند. دیگر هیچ کس برای دزدیدن اموال دیگران به کشورها حمله نمی کند. واقعا اگر این طور باشد دنیا چقدر قشنگ می شود! و ما دیگر شب ها با خیال راحت می خوابیم و دلهره نخواهیم داشت که مورد حمله قرار بگیریم. به جای این که با هواپیماهای جنگی بمب و آتش بر سرهم بریزیم می توانیم برای هم نامه ی صلح و دوستی بنویسیم و به ملاقات یکدیگر برویم

آقای رییس سازمان ملل ما وقتی بر سر مزار شهدای جنگ می رویم مادران شهدایی را می بینیم که دلشان با یاد پسرانشان می سوزد. آن ها می پرسند: آخر پسران ما را به چه گناهی کشتند؟ چرا به کشور ما حمله کردند؟ چرا هیچ کس در دنیا پیدا نشد که جلوی حمله ی صدام را بگیرد؟ چرا به صدام اسلحه و تانک و هواپیما فروختند؟ چرا به صدام بمب های شیمیایی فروختند که بچه های ما هنوز هم نمی توانند از هوایی که حق هر انسانی است تنفس کنند؟ ما فرزندان ایران اسلامی از این وضعیت دنیا بسیار ناراحت هستیم و نمی دانیم سوالاتمان را باید از چه کسی بپرسیم؟ اما شما به راحتی می توانید با رییس جمهوری های همه ی کشورها صحبت کنید یک روز با آنها جلسه بگذارید و به آن ها بگویید: که همگی در یک روز تمام اسلحه ها و بمب ها را از بین ببرند. وقتی که کشورها اسلحه و بمب نداشته باشند با چه چیزی می خواهند به یکدیگر حمله کنند؟ حداقل اگر حمله هم نکنند به نظر ما بی گناهان و بچه ها کمتر کشته می شوند. حضرت موسی و حضرت عیسی و حضرت محمد (ص) همه پیامبران مهر بانی بودند و ما که ادعا می کنیم پیروان آنها هستیم نباید یکدیگر را اذیت و آزار کنیم. در خاتمه ما فرزندان ایران زمین سخن آن شاعر دلسوزمان سعدی را دوباره به شما هدیه می کنیم:

که در آفرینش ز یک گوهرند

بنی آدم اعضای یکدیگرند

دگر عضوها را نماند قرار

چو عضوی به درد آورد روزگار

از طرف جمعی از دانش آموزان راهنمایی شایستگان قزوین